

растѣли, толкова по-хубави и по-умни ставали. Порастли тѣ, изучили се, станали богати, добри и много способни мъже и се прочули изъ цѣлия градъ. Баба имъ умрѣла спокойна и довольна, че изпълнила достойно дълга си къмъ внучетата.

Всичко това видѣлъ Гавраилъ съ очитѣ си и се увѣрилъ най-после, че дѣдо Господъ, като се грижелъ за всички хора на земята, не забравилъ и тия две сирачета.

Единъ день въ обуцарницата дошелъ най-богатиятъ човѣкъ отъ града и си поржчалъ много разкошни обувки. Далъ обуцарьтъ на Гавраила да ги изработи, но, той вмѣсто да се постарай да ги направи много хубави, ушилъ ги тѣй немарливо, че тѣ приличали по-скоро на терлици, отколкото на обувки. Видѣлъ това обуцарьтъ и почналъ да се кара на Гавраила, загдето ги изхабилъ и ги направилъ такива. Въ това време дошелъ слугата на богатия човѣкъ и казалъ, да изкаратъ на бърза ржка поржчанитѣ отъ него обувки, но ако ще и като терлици да бждатъ, защото господарьтъ му умрѣлъ, и нѣмало нужда да го погребватъ съ разкошни обувки.

Смаялъ се обуцарьтъ и казалъ на Гавраила :

— Ти като че ли си знаелъ, та си изкаралъ набързо тия обувки.

— Да,—отговорилъ Гавраилъ—азъ знаехъ, че тоя богатъ човѣкъ ще умре наскоро и затова му скроихъ обувкитѣ като терлици. Азъ не съмъ Гавраилъ, а Арахангелъ Гавраилъ и изтърпяхъ отъ нѣколко години насамъ тукъ на земята наложеното ми отъ дѣда Господа наказание, загдето не повѣрвахъ, че Той се грижи както за всички хора на земята, така и за две невини сирачета. Но сега всичко видѣхъ съ очитѣ си и повѣрвахъ.

Следъ като казалъ това, той изчезналъ завинаги отъ очитѣ на обуцаря, отишълъ горе на небето и заелъ пакъ старата си длъжностъ — да взема душитъ на хората...

КОЛЕДНА ПЪСЕНЬ

Звезда Витлеемска
на свѣта обажда:
бѣдни вечеръ днесъ е,
Богъ Исусъ се ражда.

Ангелитѣ пѣятъ
горе на небето,
пѣснитѣ имъ влизатъ
право въвъ сърдцето.

И сърдцето става
кротко и добричко
и самò прощава
на всички за всичко!

Дора Габе